

Uchwała Nr 13/2009
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie
z 13 stycznia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Gminy Międzyrzec Podlaski.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego, działając na podst. art. 86 i art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

orzeka:

Stwierdza się nieważność uchwały Nr XXV/149/2008 Rady Gminy Międzyrzec Podlaski z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie programu pomocy de minimis udzielanej przedsiębiorcom na terenie Gminy Międzyrzec Podlaski, w części dotyczącej § 5 ust. 2 i § 7 ust. 2 z powodu istotnego naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji Europejskiej (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy w ramach de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 379 z 28 grudnia 2006 r.) .

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Gminy Międzyrzec Podlaski wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie w dniu 18 grudnia 2008 r. W wyniku jej zbadania w trybie nadzoru Kolegium RIO w Lublinie podjęło w dniu 5 stycznia 2009 r. uchwałę Nr 1/2009 w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego wobec części uchwały Rady Gminy Międzyrzec Podlaski..

Mocą § 5 ust. 2 tej uchwały Rada Gminy postanowiła, że podatnik nabywa prawo do zwolnienia od podatku od nieruchomości począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym zakończono inwestycję i obowiązuje przez okres trzech lat.

Kolegium wskazało, że ustanowienie prawa do zwolnienia dopiero od 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podatnik dokonał nowej inwestycji, innej niż polegającej na utworzeniu nowego przedsiębiorstwa – jest sprzeczne z regulacją art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

Stosownie do postanowień tego artykułu, jeśli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku to podatek ulega obniżeniu

lub podwyższenie od 1 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie.

Sytuacja taka może mieć miejsce przy zastosowaniu omawianej uchwały, ponieważ jako nową inwestycję należy rozumieć także wprowadzenie nowych dodatkowych produktów lub zasadniczą zmianę dotyczącą procesu produkcyjnego, czy zakup gruntów lub ich przeznaczenie pod nową inwestycję – w takich przypadkach zwolnienie przysługuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały te zdarzenia.

Określone w § 5 ust. 2 uchwały postanowienie, jest zatem uprawnione jedynie w stosunku do nowo wybudowanych budowli albo budynków lub ich części, które zgodnie z art. 6 ust. 2 ww. ustawy, są opodatkowane od 1 stycznia roku następującego po roku zakończenia budowy lub rozpoczęcia użytkowania przed ich ostatecznym wykończeniem.

Natomiast mocą § 7 ust. 2 uchwały Rada Gminy postanowiła, że zwolnienie z podatku od nieruchomości na tworzenie nowych inwestycji stanowi pomoc publiczną na podstawie kwalifikowanych kosztów inwestycji. Zgodnie z § 1 uchwały zwolnienia wprowadzane tą uchwałą stanowią pomoc de minimis. Pomocy tej nie oblicza się na podstawie kwalifikowanych kosztów inwestycji, gdyż z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji Europejskiej (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy w ramach de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 379 z 28 grudnia 2006 r.) wynika, że pomoc de minimis jest pomocą stosowaną do pewnych pułapów kwotowych (200 i 100 tys. EURO) bez względu na formę i cel pomocy. Rada Gminy w § 5 ust. 1 określiła, że zwolnienie, czyli pomoc przysługuje jeżeli poniesione nakłady finansowe na nową inwestycję przekraczają równowartość 20.000 zł. Stąd też Kolegium uznało, że zapis § 7 uchwały jest zbędny.

Kolegium ponadto zwróciło uwagę na nieprecyzyjną treść § 11 ust. 4 uchwały, w którym Rada Gminy postanowiła, że zwolnienie od podatku przysługuje, jeżeli zwiększony poziom zatrudnienia zostanie utrzymany przez okres zwolnienia, o którym mowa w § 10, podczas gdy o okresie zwolnienia mówi § 9, a nie 10. Zapis ten może budzić u podatników wątpliwości interpretacyjne. Dlatego też zapis ten jest zbędny, a Rada w tym zakresie wypowiedziała się już w § 9 i 10.

Ponieważ Rada Gminy w wyznaczonym terminie (tj. do dnia 12 stycznia 2009 r.) nie podjęła działań zmierzających do usunięcia wskazanego naruszenia – Kolegium RIO w Lublinie orzekło nieważność uchwały.

Na tę uchwałę przysługuje Radzie Gminy Międzyrzec Podlaski prawo złożenia (wniesienia) – za pośrednictwem Kolegium RIO w Lublinie – skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymuje:

1. Rada Gminy Międzyrzec Podlaski,

2. Wójt Gminy Międzyrzec Podlaski.